

Lajtos Nóra

Johannes Agricola utolsó meditációja

„Ott fenn a menny, s éjente én
pompás héján pillantok át”:
oda tartok, ha befogad, mint
anyaföld az egyszeri halottját,
oda tartok, hol az Isten oltogat
újabbnál újabb fákat, oda, ahová
nem rak fészket többé már a félelem,
oda tartok, hol a Szőlőtőke fürt-
ujjaival megcirógat engem, hol
ropogtatjuk a mennyei csöndet,
oda tartok, ahol összetörik az idő,
s mi fölseperjük mint földi szemetet,
oda, ahol fényben mosdatom meg
alaktalan lelkemet, ahol elszámoltat
Isten minden gyarló tettemért,
és én Őelőtte árny-fejet hajtok, mint a
vízszegény fejét lehajtó tulipán, s
Ő felemeli – mondván –, feloldoztalak,
csak egy kicsit odébb állhatnál...

LAJTOS NÓRA (1977) Debrecenben élő irodalomtörténész, tanár, költő, író, kritikus, szerkesztő.
Utóbbi kötete: *A Szerzőbe oltott tisztelet jogán* (tanulmány- és kritikakötet, 2019).